

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

10 iulie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Iurie Diaconu,
Judecători Liliana Catan, Ion Guzun,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Elena Lisnic, împotriva sentinței Judecătoriei Edineț din 07 februarie 2019 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 27 martie 2019, în privința inculpatei

Ciornîi Lidia XXXXXX.

Termenul de examinare,
instanța de fond: 08.11.2018 – 07.02.2019,
instanța de apel: 28.02.2019 – 27.03.2019,
instanța de recurs: 03.06.2019 – 10.07.2019.

Asupra recursului menționat, Colegiul penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Edineț din 07 februarie 2019, cauza fiind examinată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, Ciornîi Lidia a fost condamnată în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal la 1 an închisoare.

În baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei i-a fost suspendată condiționat pentru o perioadă de probațiune de 1 an.

Cererea acuzării privind încasarea cheltuielilor judiciare în sumă de 2276,50 lei din contul inculpatei a fost respinsă ca neîntemeiată.

2. Instanța de fond a constatat că în primăvara și vara anului 2018, inculpata Ciornîi L., urmărind scopul practicării activității de circulație ilegală a drogurilor, etnobotanicelor sau analoagelor acestora, fără scop de înstrăinare, pe lotul de lângă casă, situat în XXXXXX, XXXXXX, a îngrijit plantele de cânepă crescute haotic printre alte culturi agricole.

La 16 august 2018, colaboratorii de poliție ai IP Ocnița, în scopul îndeplinirii dispoziției INI nr. 4-5538 din 24.05.2018 cu privire la organizarea și desfășurarea operațiunii speciale „MAC-2018”, au depistat pe terenul agricol al acesteia, din

XXXXXX, XXXXXX, 300 plante verzi, asemănătoare cu planta de cânepă (cannabis) care, potrivit raportului de constatare tehnico-științifică nr. 34/12//2-R-850 din 08.09.2018, reprezintă plante de cannabis, care conțin trahidrocannabinol și se atribuie la substanțe stupefiante.

Conform Listei substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe, depistate în traficul ilicit, precum și cantitățile acestora, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 79 din 23.01.2006, plantele de cânepă, indiferent de faza de vegetație, ce depășesc numărul de 50 plante, reprezintă cantități deosebit de mari.

Instanța a reținut că inculpata a recunoscut integral vina și a solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată.

Dat fiind că probele administrate demonstrează vinovăția inculpatei, instanța i-a încadrat acțiunile pe art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, ca semănatul și cultivarea ilegală a plantelor care conțin droguri sau etnobotanice, prelucrarea și utilizarea a astfel de plante, săvârșite în proporții deosebit de mari și fără scop de înstrăinare.

Totodată, cererea acuzării privind încasarea din contul inculpatei a cheltuielilor judiciare în sumă de 2276,50 lei este neîntemeiată, aceasta fiind contrară prevederilor art. 227 alin. (3), 228-229 Cod de procedură penală.

Astfel, conform art. 227 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare cuprind sumele plătite sau care urmează a fi plătite martorilor, părții vătămate, reprezentanților lor, experților, specialiștilor, interpreților, traducătorilor și asistenților procedurali. Norma citată stabilește cercul persoanelor care au dreptul la compensarea cheltuielilor de judecată din care fac parte experții și specialiștii, însă instanța nu a stabilit careva cheltuieli suportate de o astfel de categorie de persoane, cum ar fi expertul sau specialistul.

Or, norma invocată de acuzare nu este aplicabilă în scopul încasării cheltuielilor suportate pentru efectuarea acțiunilor procesuale în cauză, iar alte norme în susținerea cererii înaintate nu au fost propuse spre soluționare, astfel că cererea acuzării de încasare a cheltuielilor judiciare este lipsită de temei legal și urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

3. Procurorul-șef al Procuraturii raionului Ocnița, Mihail Vinogradov, a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care din contul inculpatei să fie încasate cheltuielile judiciare în sumă de 2276,50 lei.

Apelantul a invocat că în instanța de fond s-a solicitat încasarea din contul inculpatei în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare suportate la efectuarea raportului de constatare tehnico-științifică nr. 34/12//2-R-850 din 08.09.2018, în cadrul căreia au fost examinate 300 plante de cânepă în sumă de 1680 lei, la începerea urmăririi penale și prezentarea cauzei penale procurorului pentru fixarea termenului de urmărire penală (2 ore) – 78,98 lei, la audierea bănuțului – 39,49 lei, audierea a trei martori – 52,65 lei, pregătirea cauzei penale cu propunerea de terminare a urmăririi penale (redactarea raportului de terminare a urmăririi penale, cusutul cauzei penale, numerotarea și întocmirea borderoului, întocmirea fișelor statistice ș.a.) 197,45 lei, salariul procurorului – 213,50 lei, hârtie – 15 lei, suma totală constituind 2276,50 lei.

Astfel, în cazul constatării vinovăției persoanei, legislatorul a prevăzut la art. 229 Cod de procedură penală, că cheltuielile judiciare care au fost suportate de stat în rezultatul încălcării legii de către persoana vinovată, pot fi recuperate de către condamnat.

Deci, este neîntemeiată și nemotivată soluția instanței de fond în partea privind neîncasarea cheltuielilor judiciare suportate la efectuarea expertizelor judiciare și altor cheltuieli, în sumă totală de 2276,50 lei. Or, aceste cheltuieli au fost suportate în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal.

Instanța de fond a omis și prevederile art. 229 Cod de procedură penală, potrivit căruia cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat, iar instanța poate obliga condamnatul să recupereze aceste cheltuieli.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 27 martie 2019, apelul a fost respins ca nefondat.

Instanța de apel a reținut că costul pentru efectuarea expertizei nu se include în cheltuielile judiciare din categoria celor stipulate la art. 227 alin. (2) Cod de procedură penală, la care face referire acuzarea, inclusiv ce urmează a fi achitate experților pentru serviciile efectuate, care, potrivit alin. (3) al aceleiași norme, se plătesc din sumele alocate de stat, în modul prevăzut de legea procesual penală, după cum prevede art. 228 Cod de procedură penală, urmând a fi suportate, în sensul art. 229 alin. (1) Cod de procedură penală, de către inculpat sau trecute în contul statului, soluționarea acestei chestiuni, fiind lăsată, potrivit alin. (2) la discreția instanței de judecată, ce va purcede la încasarea lor prin aplicarea dispozițiilor art. 385 alin. (1) pct. 14), 397 pct. 5) Cod de procedură penală.

Conform art. 228, 229 Cod de procedură penală, instanța poate încasa de la condamnat cheltuielile judiciare suportate de către martori, partea vătămată, partea civilă, asistenții procedurali, interpreți, traducători, experți, specialiști, reprezentanții legali ai părții vătămate, ai părții civile, urmând ca celelalte cheltuieli judiciare să fie plătite din sumele alocate de stat, iar solicitarea încasării din contul inculpatei a cheltuielilor judiciare ce includ salariul procurorului pentru orele lucrate în cadrul dosarului, pentru orele de lucru ale organului de urmărire penală și cheltuielile pentru obiectele de birotică nu cad sub incidența nici uneia din categoriile stipulate la art. 227 alin. (2) Cod de procedură penală, cererea acuzării urmând a fi respinsă.

5. Procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Elena Lisnic, a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea acestei decizii și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Recurenta a indicat că în speță sunt aplicabile doar prevederile art. 229 alin. (1) Cod de procedură penală, care prevăd expres că cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului.

Totodată, art. 228 alin. (3) Cod de procedură penală indică strict și fără loc de interpretare, care sunt cheltuielile judiciare care vor fi compensate din sumele alocate de stat, unde sumele plătite experților pentru efectuarea expertizei nu-și găsesc reflectare, circumstanțe în care instanța urma să dispună încasarea cheltuielilor din contul inculpatului.

În același sens, art. 229 alin. (3) Cod de procedură penală, menționează că instanța poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parțial, condamnatul, dacă plata cheltuielilor poate influența substanțial asupra situației materiale a persoanelor care se află la întreținerea lor.

Mai mult, instanța a omis că raportul de expertiză judiciară nr. 34/12//2-R-850 a fost întocmit la 08.09.2018, după abrogarea alin. (2) din art. 143 Cod de procedură penală.

Pe lângă aceasta, este neîntemeiată și concluzia instanței de apel că cheltuielile efectuate în cadrul urmăririi penale în vederea acumulării probelor necesare pentru demonstrarea vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate sunt trecute în contul statului, deoarece nicio normă a Codului de procedură penală nu prevede expres acest fapt.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar (*pct. 5. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în *pct. 2. și 4.* din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind chestiunea cheltuielilor judiciare în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală, corect ținând cont de prevederile art. 385 alin. (1) pct. 14), 227 alin. (1) și (3), 143 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, care prescriu expres că la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează cine și în ce proporție trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare, suportate pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal, care se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate, expertiza se dispune și se efectuează, în mod obligatoriu, pentru constatarea altor cazuri când prin alte probe nu poate fi stabilit adevărul în cauză, instanțele just, argumentat și în limitele competenței legale statuând că, în speță, cheltuielile pentru efectuarea expertizei chimice urmează a fi făcută din contul mijloacelor bugetului de stat, instanța de apel pronunțându-se argumentat asupra tuturor motivelor invocate în apelul acuzării.

Pe lângă aceasta, recursul ordinar, potrivit argumentelor invocate și reproduse în *pct. 5.* din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele au apreciat circumstanțele cauzei în latura cheltuielilor judiciare și altor cheltuieli.

Însă, pornind de la relevanțele art. 229 alin. (1) și (3), 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, instanța de judecată *poate* obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, instanța *poate* elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parțial, condamnatul, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în aspectul cheltuielilor judiciare în alt sens decât cel pe care îl propune acuzarea este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recurs au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2. – 5. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița versus Moldova*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârile contestate conțin motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, și că recursul ordinar este vădit neîntemeiat.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Astfel, odată ce este vădit neîntemeiat, recursul de pe rol urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Elena Lisnic, împotriva sentinței Judecătoriei Edineț din 07 februarie 2019 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 27 martie 2019, în privința inculpatei Ciornîi Lidia XXXXXX, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 26 iulie 2019.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun